

ACC. NR M. 12901: 1-2.

Landskap: Västergötland Upptecknare: Caroline Hellstam
Härad: Kåkind Berättare: G. Plubin
Socken: Norra Fajelis Berättarens yrke:
Uppteckningsår: 1953 Född år 1865 i Norra Fajelis

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hemmets prylande. s. 1.

Födoämnen och födoanvar. s. 2.

LUF 49.

" 74.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12901: /.

Till midsommar lövade vi inne. Satte löv i den stora, öppna spisen och stack in det annars också där det passade.-På golvet strödde mor hackat enris, så vi stackare fick gå på tå.- Far var statare och vi fick reparerat, när jag var pojke och när vi kom ner till stugan igen, var det tapeter på väggarna och mor satte gardiner för fönstren och lade mattor på golvet ibland.

Taylor hade vi inte förrän jag blev äldre. Det var allamöjliga motiv. Vi köpte dem av knallar.

Dukar hade vi inte ofta och aldrig på matbordet i vardagsslag, för man skalade potatisen med tummen och lade skalen på bordet. Min syster virkade dukar, men de var små och vi hade dem bara ibland. På det bästa bordet hade vi en vit, vävd duk till högtiderna, men jag minns, när det inga dukar fanns.

För att få lite ljus använde vi fotogenlampor och de var små och dåliga och "spingstickor" hade vi ibland.

Blommor var väl det första mina barn fäktade efter, men i mitt barndomshem hade vi inte mycket blommor.

Vi hade inte några särskilda prydnader vi högtiderna, men det var ordentlig rengöring och skurning. Och ljuskrona av trä med bågar av ståltråd satte far upp till jul. Det var fint, för kronan hade nio ljus.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Luf. 49.

ACC. N:R M. ~~12901~~:2.

Svamp vågade en sig inte på och inte visste en riktigt, hur den skulle anrättas. Men jag och mina syskon plöckade champignoner och sålde till fru Sjöstedt från Hjo. Hon var ägarinna till gården, där far var statare. Vi fick en tolvskilling och det var bättre än att äta upp svampen själv och inga pengar få. Jag visste skillnad på flugsvampar och kantareller och några till, men jag plockade bara champignoner. Alla unga äter svamp nu, men de gamla är envisa och låter allt bli.

Hästkött åt vi hemma, men vi fick inte tala om det, för det var en skamfläck inför dem, som hade det bättre ställt. - När vi slaktat en gris, så stekte mor haren, som var en del av ryggen på grisen, och då låste hon dörren och vi fick inte springa i stugorna och tala om att vi åt sådan stek, för det var heller inte fint. - Det var bra, när en lyckades skjuta rapphöns, tjäder, harar och annat vilt. Det åt vi gärna. - Vi hade ingen hönsgård, så det var inte ofta vi fick äta höns, men någon gång kunde en allt få sig en hönsstek. När en slaktade hönsen, tog en dem i fötterna och så lade en deras huvud på huggkubben och så gjorde en ett huggande med yxan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sup. 74.

flaskkare?